

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VI. De Sacramento Vnctionis informorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hærci-
corum
Lib. II.
si pas-
tin in Eu-
charistia
i. Cor.
40.

stum. O impietatem detestanda ! Atqui Paulus figuratè dicens, *Petra erat Christus*, non asserit Christum esse petram corpoream, sed petram spiritualementem : id quod verba ejus mox præcedentia testantur, dum dicit, *Bibebant autem de spiritali, consequente eos petra.*

4. Si liceret in explanatione Scripturarum ita abuti Verbo substantivo, latissima pareret via ad inauditas hæreses suscitandas. Et quid stolidius absurdiusque foret, quàm dicere, sententiam hanc, *Ego sum pastor bonus*, sic esse interpretandam, Ego significo pastorem bonum, vel, Figura sum pastoris boni? Non minùs ineptum impiumque fuerit, dicere, verba illa Dominica, *Hoc est Corpus meum*, sic esse reddenda, Hoc significat Corpus meum, aut, Hoc est figura Corporis mei.

5. Nos Ecclesiæ filii firmissimè credimus, sub specie panis Corpus Christi non minùs verè esse in Eucharistia, quàm est in cælo. Credimus, ad prolationem sacratissimorum verborum, virtute divina, non Sacrificantis merito, panem vinumque converti in Corpus & Sanguinem Christi; adesse verum Corpus Domini in altari cum numerosa Angelorum multitudine, & tamen ipsum idem in cælo ad dexteram Patris permanere.

6. Incomprehensibilia sunt ista. Fit ita, quia Deus vult ita, Deus ita instituit. Sanè si sensibili ex-

emplo hic uti licet, agnoscimus verbum ab homine prolatum & integrum audientium auribus excipi, & nihilominus integrum in proferente manere: iridem figuram hominis in objectis speculis efformari, & tamen ab homine non recedere.

CAPUT VI.

De Sacramento Unctionis infirmorum.

1. Sacramentum extrema Unctionis ex Epistola B. Jacobi evidentissimè probatur.
2. Institutum fuit ad alleviationem animæ, & (quando expedierit) etiam corporis.
3. Hujus usum in Ecclesia frequentissimum & antiquissimum.

SACRAMENTUM Unctionis, quod à Christo institutum infirmis administratur, Jacobus Apostolus promulgavit, sic scribens: *Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei.*

Vir eximia & sanctitate & doctrina conspicuus Hugo à sancto Victore, libro secundo de Sacramento, colligit ex prædictis Jacobi Apostoli verbis, hoc Sacramentum duplici ex causa institutum fuisse: nempe ad peccatorum remissionem, & ad corporalis infirmitatis allevationem. Vbi etiam ait: *Qui hanc Unctionem fideliter & devotè percipit, per eam sine dubio & in corpore & in anima*

Bbbb 2

alle-

rati de
voce &
speculo.

1.
S. Jacobi clarissimè docet Sacramentum Unctionis infirmorum.

lac. 5.

2.
Alleviatio animam, & (quando expedierit) etiam corpus, teste Hugone Victorino.

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.

alleviationem consolationemq; accipere meretur, si tamen expedit ut in utroque allevietur. Quod si forte corporis sanitatem atque valetudinem habere illi non expedit, illam procul dubio, quæ est anima, sanitatem & alleviationem in hujus Unctionis perceptione acquirit. Hæc ille.

3.
Semper
fuit ejus
usus in
Ecclesia.
Marc. 6.

Sancta consuetudo ungenti infirmos Oleo consecrato, semper in Ecclesia Dei sub novo Testamento fuit observata. Nam & in Evangelio legimus Apostolos oleo unxisse infirmos. Hujus unctionis meminit S. Chrysostomus tertio libro de Sacerdotio. Innocentius quoque, qui ante mille & centum annos universali Ecclesie præfuit, primus hujus nominis Pontifex Summus, in Epistola quam ad Decentium Eugubinum Episcopum scripsit, præclare de hac Unctione differit.

CAPUT VII.

De Deipara Virgine Maria.

1. Beata virgo Maria dignitate & gloria omnes Angelos antecedit.

2. Recte vocatur vita, spes, salus nostra: quia Deum titulos illos, aliosq; similes sermo suus communicat, qui ipsi tamen principaliter competunt.

3. Sanctus Chrysostomus B. Mariam invocet, & Angelicu choru proponit.

4. B. Bernardus eandem ut advocatam in omnibus causis opportunam prædicat.

5. S. Hieronymus Matrem virginem docet.

1.
B. Virgo
Maria
excellit
Angelos
dignitate.

MARIAM veram Dei genitricem non posse satis laudari, omnes pii fatentur. Ejus dignitas, omnium Angelorum dignitatem superat. Nam cum Do-

minum universæ creaturæ generit, ipsa quoque universæ creaturæ Domina est. DELIM virgo concepit, virgo peperit, & post partum virgo inviolata permansit. Merito itaque, juxta ipsius vaticinium, omnes generationes eam dicunt beatam.

Convenienter appellamus eam salutem, vitam, & spem nostram, propterea quod Christus, qui principaliter est salus, vita, ac spes nostra, se per illam nobis dederit, quodque ipsa apud Filium maternâ fiduciâ nobis impetret quæ salutaria sunt. Aegrè ferunt hæretici, quod illam talibus appellationibus prosequamur: sed si scaperent & intelligerent, non ob id indignarentur. Sæpè enim ea quæ attribuuntur DEO Creatori, rectè attribuuntur etiam creaturis: aliter tamen Deo, atque aliter creaturis. Unde Paulus scribens Thessalonicensibus, dicit: *Quæ est nostra spes, aut gaudium, aut corona gloria? nõnne vos anse Dominum?* Et hi ad quos sermo Dei factus est, vocantur dii. Apostoli quoque à Christo dicuntur *lux mundi*. Itidem adoratio invenitur laudabiliter exhibita creaturæ. Nam scriptum est, quod Abraham adoraverit filios Heth, & quod Jacob adoraverit fratrem suum Esau, quodque filii Prophetarum adoraverint Eliseum Prophetam.

In Liturgia Chrysostomi hæc verba de ipsa Maria habentur: *Vere dignum & justum est, glorificare*